

Vấn Vấn Ng Núi Buôn

Tác Giả: Tỉnh Hoài Háng

Chúa Nhật, 24 Tháng 6 Năm 2012 06:25

Chiếc xe đồ cà tàng, thò thò, lóc cộc, rổu rổo lăn bánh trên những cục đá dăm khi hoàng hôn nhè nhò quớt đẫm những yếm ướt, sóng sánh trên dòng sông mênh mông, thì chúng tôi thò cựa đỡ t chân vớ miến Tây lúc trổ i mả a thò t lòn.

Nhóm tôi đã trổ i qua mọt đo n lãng du dài dõng dõc giõ a trổ i đõ t tĩnh lõng bao la, hoang sõ, lãng mõn trên nõo đõng giõ bõ i trõ i võ xõ lõ, nõ i võ a cũ võ a mõ i, võ a hõ a, võ a phúc, võ a lõ õng thiõn, tõ bi lõn tõ i ác quyõn bõn vào nhau, mà tôi không ngõ ! Nhõng lòng trí ai nõ y đõ u nõn nao, bõn chõn, lo âu thõ p thõ m: vì xõ lõ phõ õng xa, mà đã sõ bõn cũ a tôi và tôi chõ biõ t ngao du qua sách võ, chõ tôi chõ a hõ thú võ chõng kiõn sông nõõ c ruõng đõng bao la, võ õn tõ õt xanh um bóng mát, nhõ nhà thõ Bùi Giãng đã nói:

Chào Lõc Tõnh thu võ xuân nõc nõ.
õ trong cây trong lá õ bên sông.
Dõng nõõ c chõ m chõ n chõ con sóng chõ.
Còn không em? kõ niõ m õ bên lòng!

Và:
Chõ a đi chõ a biõ t Bõn Tre.
Đi rõ i mõ i biõ t toàn tre võ i dõ a.
Dõ a to dõ a nhõ dõ a võ a.
Trõ lên tõ t xuõng nõõ c dõ a đõ y tay. (2)

Xuõng đõn Rõch Giã cõ nh võ t thôn quê thõ mõng nhõng đa phõn nhà cũ a cũ dân võng võ, xóm làng quõnh hiu vô cùng, thì nhóm tôi hoàn toàn bõ lõc lõng, xa lõ, đõn đõc buõn thiu đõn đõ nào. Chúng tôi lúu rúu dõ t dõu nhau đi tõ i chõ lõ cái lõ nõõ c, lõ hõc, thõ t lúng túng bõ t tiõn trãm

b. Nhóm ng i già tr n bé n y ch ng hi u sao lòng c m th y b t an, lo s , e dè, lấp ló
thâ p thò, kín đáo dè d t ngó quanh, nhìn tr c ngó sau lén lút nh k gian, k tr m, h t c
đám có mi ng mà nh câm, không ai dám h i thăm khi dân đ a ph ng nhìn chúng tôi ch m
ch m, xoi mói. Không có ba n đô đ a ph ng, không rành phong th cũng nh t p quán n i
đây, không thấy xe xích lô, không tìm ra khách s n hay phòng trọ nào. Th nên đã nhiều gi
nhóm tôi đi c lung tung. Sau đó:

H i em, em đã đi r i.
H i chim, chim ch m m c i bay đi,
H i cha, cha ch ng bi t gì.
H i s , s b n v i v t ng kinh.
H i cô hàng xóm làm thnh.
H i nàng bán bánh c i tình không hay.
Nhìn tr i m t đám chim bay... (2)

Duy có điều quan tro ng là dù chúng tôi ngu ng ngáo n i quê h ng thân yêu, cũng pha i
c ng quy t r t áo ra đi, pha i r i bo n n i chôn nhau cắt r n. Đang ng ngác, b n ch n, lo l ng
khi tr i đã v chi u, mà chân ch n g i m i, đúng lúc đó chúng tôi vng ng nghe:

Đa t là chàng trai yêu x Đà La t.
Anh “pLê mê” đi lính Plei-me.
Câu ma bà xã tui đi Cà Mâu.
Cây còn xa quê mình nh con cây
L n sang đông lo cha y rông La ng S n.
Hiên ta ra hiên tà thấy Hà Tiên.
Chúng ta hoan hi tá chung chiếc thuyền.
Ngày mai anh Viễn đi nh xu ng Vĩnh Diê n.
Cao Bằng đau bu ng đ u ng bao căng bào.
Trai Hà Giang chi c m ho i hàng gia?
Đi Lai Châu gót chân mình lâu chai.
Gái Hà Đông đa hông ho i Đông Hà.
Cán gỗ trên r ng cổ ngán không khóc.
Con cóc vàng trên đàng bi cấn vo c
T ch ng khu ho i chu không ch ng khu?
Cù Lao Chàm cảm rằm chú cào lu.
Tên “Plu-kê” cha y rông đi Plei-ku.
Quê h ng va n thu hang v n lu bù... (1)

Chúng tôi t n ng n do đ đ ng kh ng l i tr m l ng h i lâu, l ng nghe b n tr choai choai dé dé
xúu xúu kho ng đ tu i m i l m m i sáu, có l là nam n sinh tr ng Trung-h c g n đ y đang
ng i trên sân đình, các em vui v trao nh ng câu “th th n ti u lâm dám x ng ngôn vô lo i” lên
đ y, c i ha h mà không s b b n du kích 30 t ng giam, thì trong đ tôi vui m ng nh m c ,
ru t h n h đánh lô tô t ng b ng mà nghĩ r ng: đây có l còn khá t do đ ch u, ch c là còn
tho i mái yên bình ca hát, ngâm th , hát câu v ng c ... bên sông n c m m àng: cũng có th
làm cho ng i l xích l i g n k , thân ái g i chuy n làm quen, làm thân m t cách d dàng, c i
m . Anh Bàn li u đi t i h i thăm đám tr , các em trai lanh l vui v ch l i đ a đ ng cho nhóm

tôi biết: nên đi v h ng ch nh xa xa. M y anh d m d dò d m qua mô t chiếc c u gỗ cũ, t i tr m mua vé tàu th y, d đi nh ngày mai ca nhóm sẽ đi Phú Qu c.

Chi u tà t i R ch Giá t b c chân khách l cô đ n trên đ ng chi u khi n lòng tôi bu n vô h n, đ ng trên c u g nhìn v phía góc v n d a r p bóng nhà ai sông n c ch p chùng. Có chút tâm h n đa c m và nh y c m... khi n tôi c m th y n i đây th t s k di u thanh bình lãng m n l m. Lòng tôi càng xúc c m v n v ng n i bu n thê thi t, khi thấy m y giang thuy n l nh l o l c l n m im m, tr tr i bên nh ng c u tàu qu nh v ng, làm th c đ y trong tâm trí tôi hình nh dĩ vãng lãng đ ng m thi t tha th t g n; nh ng bây gi đã r i xa... xa m xa n i chân tr i mê-ho c, xao xuy n mông lung bao ti c nh , bâng khuâng l ng l n i đau sâu th m: Đâu r i nh ng anh th y th phong tr n tr trung vui tính a huyết gió, vui v , xinh l ch oai hùng hào hoa trong b quân ph c Ha i Quân Quân L c Vi t Nam C ng Hòa tr ng tinh, m c b quân ph c v i ni m kiêu hãnh vinh quang hào hùng trong dĩ vãng? M t n c có còn in bóng chàng trai phong s ng đa ca m, đa tình vu v nhìn mây tr i xanh bát ngát? D i đáy thuyên sóng c cu ng phong th nh n ngày y v n c b m b p vào m n thuy n, đ y đ a anh lính Ha i-quân có cu c s ng hào hoa phong nhã lang b t xây m ng giang h đi t x !

Ý chí c a b n và tôi bây gi ch còn là o nh: trăng tròn gi a lòng sông l c léo dòng ch y trên lu ng đ i đ i p trùng bóng t i. Ti m n trong tâm hình nh đ ng chi u nâng c v ng d ng cao v i bài th : V ng Quang R ng:

Thuyên Ha i Quân ch p chùng l t bi n m n.
Anh sông hô đ i do c ngang áo trắng.
Tinh sao bi n trùng phùng hô i hoa đ ng.
Giang hà kinh la ch s m chiêu m a tuông.

Hoàng hôn vê tàu nhấp nhô lên xuống.
Cánh bướm c ng gió t rung v ng v ng.
Sóng thu y triều đ ùa gi n ánh tà d ng.
Co bên đ ng u v t trắng nghê th ng.

Em e ấp đ ng d i hàng thùy d ng.
Anh ng n ng khuya Vàm C ven đ ng.
Mây âm thâm xoắn tóc trên ngấn s ng.
Tiếc th ng i! Ngày quê h ng bắt ha nh!?

Bao năm triên lá đ ... bi t ly anh.
Chiêu Sông H u vàng phai áo mong manh.
Dòng đ i muôn lối bóng ai dãi dâu.
Gót giày đnh x a nốt nha c... Ha i âu

Nh tnh ta hoang ph; anh      u?
Ch p   i tay nhìn Th    ng    nhi m m  u.
   ng ha i trnh va n    m qu  b n kho n!
S ng trng d   ng xin kỳ ng  B ch C u.

   ph   ng n y ch     i nh  ng canh th u.
N u ngày mai anh qu  bước l n c u.
Giữa nhi p nổi em qu  tr n b    .
V ng quang ra ng m nh nh  nhau d i l u... (1)

* * *

  n g n ch n c u s t d y cui l t g  bên kia tr m v , th i c  m t khu nhà t n chen l n nh  l  t i t n, nh  ng      m l ng t i s    m   p r n r ng r o r c ni m vui, chen l n s  x t xa ch n th t: khi t i nh n c  d n   a ph   ng v t v , thi u th n, nghèo n n. Các anh vào thu  m y ch  tr . Không ph i l  ph ng tr  nh     n i kh c c  ph ng riêng số ch s  t  m t t, m  l n tr       y gi ng nh  khu nhà tr ng t p th , ho n to n không c  c a n o, ch  l  nh ng h ng gh  b  cũ m m n i d i, m i l p l    a tr ng tr n, h i gi ng patio b n b  l ng gi . N c m a l p   p tr n m i l , b n   n s t dưới ch n gh  b  lu n lu n   t nh p, m c x i,   n thui, gh  b  c  nhi u gi n, r n, r p h i r nh, th m ch i c  ch i m n, ch i c  b  l m ng m tr n g i. Th  nh ng ng  i ra k  vào l i n c l m b m v n t p n p   n   o ng c xuôi   ng   c l m.

Ch  Ng c, C c, t i v i v ng x t ra khu ch  x p nh  g n x ch m t b n, ch  em t i ch ng bu n h i khu ch  n y c  t n g i l  ch  gi. M i qu y h ng l  m t c i ch i b ng tre l p l    a, gi ng t p l u nh  lu n k u k o k t, n c b n   n   n   ng dưới ch n c t v  tr n   ng nh a. Qu n x  l n x n, h  b n    th : c , t m, s    c, r a,   ch...   i tr i! c  nhi u con r n u n   o th n, c i l i ch    i th  ta th t v  c n s ng, c  nh ng ch u ch t   ng l ng l    a th a c  m ng nh n d i to b  s . C i th t g m  ! Ch  em t i mua nhiều t m t  i, c  tr  v ng, c  s c b  m, c  s c r n. R i d y qua h ng kh  mua g o, mua m t tr i th m, rau s ng, c  chua, mua c i. H  th t th  h o ph ng b n tr i c y t  i r i, t nh m t ch c l  16 tr i xo i b ng l ng, m p   , th m ngon. H  không n i th ch, không l m h ng m u m : không ch t th  to b  l m h ng m t    tr n, tr i nh  ch m    dưới th ng, m  c  sao h  b n v y. D n qu  v  d n ch    a s  kh  hi n l nh ch t ph c, vui v  ch m ch  th t th . H  n i      y c i g i c ng t  i v  r  nh t l : c , t m... Nh ng ho  kh  ki m ra t n, v  nh  nh  ai ai c ng có c , c  t m. Th t   ch v  c c lo i c     mi t n y c ng r  r , th i   m b n cho ai   y,    c  t n x y x i?

Ch ng t i xin b  ch  nh  tr  cho m  n m y c i son n i, n u nh  b a c m t i. B  chu  nh  vui v  d    i nh n l i. Ch  em t i x m l i ng  i n u c m, ng  i l m c , l p kho, l p n u, ch n x o...   y l  b a c m   c bi t   u t n, c  th  c ng l  b a c m cu i cùng t i R ch Gi . Nh m ch ng t i   n u ng n n, d  d  v  r t ngon mi ng. S u    ch  em b ng n i ni u son ch o r  b  k  r a r y, r i tr  l i cho b  ch  nh  t t b ng. Ch  em cho các con r  s ng t m g i s  ch s .

Khi màn đêm buông xuống, tôi nhìn bên kia kính lách t i om vì không có đèn, bên n y ng n đèn đ ng tù mù h t ánh sáng y u t vàng v t, gi ng nh đèn đêm l m đ m l p lòe khu nghĩa trang, thi t ca m thấy quá nấn. Đêm bu n nghe ti ng m a r i l p đ p trên lá, gió l ng l ng rít rít t ng c n, th i bay t m mừng v i cũ ố vàng đen đen, khi n cái l nh càng v khuya càng ng m xuyên qua da th t tôi thêm dúm dỏ và rùng r n. B y tr su t ngày đi đ ng quá v t v , nên t m g i xong, chúng v a đ t l ng xu ng gh b , là đã “phè cánh nh n” ng say. Riêng b n già nây thì b n ch n, bấn khoăn, lo l ng, không sao ch p m t, dù ch vài phút. Th nh tho ng có đám tu n tra đi ngoài đ ng nói c i r n r ng sát ngay bên gh b n i Lu t n m. Tôi không bi t h đang oang oang ch i gì, ch i ai!? Ch i s ph n nghi t ngã đã trao cho h : ph i xách súng đi ngày đêm ki m soát dân; t bu i giao th i m i có “t do h nh phúc”?! Ho c h n t ch i mình ngo nh m t làm l nhìn ng i khác h hê tr thù dân t c!? tr n m t sung s ng nhìn đ ng b n tuông trào nh ng l i cay đ c, hét to t ng tiếng lát g ng th oai:

- Tên gì?
- Ai đó?
- Đi đâu?
- Ki m tra gi y t .

Anh em thẳng Tùng (con cu a Ngo c) gi t mình th c gi c vì ti ng quát, th ng Th ng xù xì ho i anh nó:

- Mấy ông kia có pha i là lính mình không anh Hai? Lính Thu y Quân Lu c Chiến mắ c đô đen, quàng c xanh đ , cánh tay đeo băng đo đó anh.
- Tâm bậ y t m ba ! M y đoán già đoán non, mà ngu nh bò! Thu y-quân Lu c-chiến oai l m, ho mắ c đô xanh rần ri, đ i mũ màu xanh c t ng a, mang giày đinh.
- Vậ y à... em c t ng m y ông kia là ng i trong đ đ ng ca ca ca chi đó.
- “Ca ca” ti ng Tây nôm na là c t ghen. Còn đ đ ng K K K... là là... th i da trắng ám sát da đen, khi Nam Bắc phân tranh bên x Mỹ. Không có đ đ đây! Bi t không?
- Thì... thì em thấy mấy ông du kích nây có khác chi...
- Xuy t! Mây có cầm ngay cái miê ng a bép xép không!?
- Em không bi t, m i h i chút xíu, anh làm gì đ v y!
- Coi ch ng cái... b n m t đó. Th y thì bi t.

Nghe hai cháu nh “nóng ru t” t l i nói, còn tôi “nóng ru t a gan” t trong tim! Thành ph khiêm nh ng bé nh n y đã tr nên tr tráo h n, khi có quân gi i phóng mi n Nam t i v i nh ng th l , th m i, có ít th t t và nhi u th x u, l m th đ . M t ông già chê nh choa ng th t th u b c th p b c cao, và m y thanh niên đ ng x r d i c t đèn m m , ông già y đã b móc túi, không còn gi y t tùy thân, không có ti n xì ra. Cha con ông cháu nói dai, ú van xin l ng nh ng l i nh i, li n b m t du kích đ a ph ng dùng báng súng đ p ông già b mô t mé đ u, v t máu t i. Tên du kích y b t ông già bó g i, hai tay đan vào nhau, ch p lên đ u chung v i đám thanh niên: Kh thi t, th i bu i giao th i n y, sao ông dám m mi ng phân bua, v i ai hì! ông l m c m không nh cho:

- Phong lan, phong ch c, phong bì.
- Trong ba th y, th gì quý h n?
- Phong lan ng m mãi cũng bu n.
- Phong ch c thì ph i cú lu n vào ra.

Ch còn cái phong th ba.
M ra th m n c, c nhà cùng vui. (2)

B th ng ngoài da r i s có ngày lành, nh ng t n th ng trong lòng dù không ai trông th y (vì chuy n không đáng), nh ng đau dài lâu. Lu t t c gi n càn hông, anh d m đ ng lên nh y ra can thi p, nh ng Ng c nhanh tay lôi gi t Lu t và ra d u im re n m xu ng càm m m, coi ch ng đ u không ph i ph i tai. C h ng ai n y đ u đ ng nghét nh ng m v c trà khô. Trà đ ng có th không thích nghi v i th đ a b i t i phong s ng, ho c trà chất, chua, b i t i tình ng i? Vấ chng, khi chi u chúng tôi nhìn “m y tên 30”, ho c ngó ai ai thì cũng th y h tò mò nhìn s ng mình không ch p m t, ch bi t đầu là thù, mô là b n! Nhi u ng i ra vào phòng tr n y m t l nh nh ti n. Ch tôi có t t gì mà gi t mình!? Đúng. M t s ít dân cách m ng lâm th i đ i mũ tai bèo, mang súng AK trong bu i giao th i, bên cánh tay c t khăn v i đ , c mang màu c n a xanh n a đ , h h m h m nhìn ngó chúng tôi tr ng tr ng, nhìn mu n n con m t, mu n tr n tr ng tráo tr ng ăn t i nu t s ng.

N u ví nh có nh ng đ u t trong tâm tâm quý v đang trong sáng, b ng m t s m m t chi u tr nên âu s u, bấn khoăn, suy t , lo l ng, bâng khuâng ray r t v cái ngày ngày 30-4; ngày l ch s b t h nh là m t giòng ch y không bao gi ch y ng c l i! Ho c gi quý v hay tôi c m bút viết l i, nói ra, l t thu t, l m l t s u t m đó đây nh ý là: do ta ch c mong b c l nh ng u n khúc quá đau lòng t thâm tâm trong đ i s ng th c. (Có lần tôi đã nói: “tôi không h lên án ai, xúc ph m ai, b i móc ai m t đ u u gì! Cho dù con ng i y, xã h i y sau 30-4-1975; đã đ th ng tôi đ n đau tr m tr ng cách m y đi chng n a! Tôi v n r ng l ng s n sàng b qua & tha th . Vng)! Thì xin quý v tha cho tôi, đ ng v i th m đ nh tôi khuyh t hay thiên h u: Do thân tình ghi l i loa t chuy n (mà b n TtTm ho c tôi k) đ con cháu chúng tôi ngày y ch a thành nhân, thành danh, ngày nay s hi u r ng: Tỉnh Đ i và Tỉnh Ng i r t c n thi t, dù có ti n r ng cũng không th mua đ c thanh danh. Hũy ho i thanh danh dù m t l n, m t ngày làm m t danh d , nh ng đã l u l i su t đ i. N u tôi ho c b n tôi c ch p, thì ch ng khác nào nh con đ i v t mình trên càn: con đ i ch th y m t ph n nh xúu đ i càn, mà ch ng th nhìn th y c toàn cây.

Con cháu tôi nghe, th y, bi t s hung ác kia... thì bây gi nên tôn tr ng nhân cách s ng, c x v i nhau hòa ái, bao dung, v tha; v n trân quý đáng ng ng ph c, h n s thô l b o tàn r n ng i. Con chu t ch là con v t lo t cho t t o teo, chuy n đi phá phách h i ru ng h i đ ng áng c cây nhà c a, dù nó có u ng n c trong, ho c mò m m l n l i húp n c đ c, thì ch no đ c cái b ng bé tí teo. Chu t v n là giống chu t l i tanh hôi, có khi truy n đ n ta b nh đ ch h ch nguy hi m đáng s . Chu t nh p nhúa không th làm đ u gì cao sang, ích l i cho đ i. Nh ng... bây gi thì nó có hóa thân làm con chu t hét ra ti ng ng i th oai, c c l c, l c x c, có hét t ng lên trong màn đêm u t ch, càng khi n ng i r t s h i, không dám hó hé dáo dác len lén nhìn quanh, mà ph i n m im ru trong mùng lim dim hi hí ngó tr m.

Có mi ng không nói l i càm.
Hai hàng n c m t chan d m nh m a.
Mang danh Dân Ch C ng Hòa.
Đi ra kh i t nh ph i qua c a quy n.
Xu t trình gi y phép liên miên.
Ch ng t th th c mi n nào qua. (2)

Vn Vng Ni Bu n

Tác Giả: Tỉnh Hoài Hng

Chúa Nhật, 24 Tháng 6 Năm 2012 06:25

Kho ng m i hai gi khuya, có m t toán choai choai dé dé xúu xúu b m tr n khác l i x ng x c vô nhà tr , v u vào t c ng c mừng c a m i ng i lên, chúng gi t gi ng g i nh ng khách tr đêm d y đ ki m soát gi y t tùy thân. Qua nhi u th t c khám xét g t gao, nh ng túi hành trang v i, (mà tôi đã may hôm 28-4-1975). H l m t tr n ng c, h t hàm chứa súng vô b ng, g n h i khách tr c c l c đ th chuy n không có ch t danh t :

- Tránh qua bên kia, đ ng x p hàng.
- Tr c ở đâu?
- Làm gì?
- Nay đi đâu?
- Đ a coi gi y t .
- Còn có gì d u đút ở đâu không?
- Có l nh không đ c đi đâu h t.

Nhóm tôi nói: h i tr c gia đình đã sinh s ng ở Phú Qu c. Nay có t do, hoà bình, thì mu n v l i ch cũ sinh s ng.

Trăm năm trong cõi ng i ta.

ở đâu cũng đ c đi ra đi vào.

Xa xôi nh x B Đ ào.

Ng i ta cũng đ c đi vào đi ra.

Đen đ i nh Ấng Gô La.

Ng i ta cũng đ c đi ra đi vào.

Ch m ti n nh ở n c Lào.

Ng i ta cũng đ c đi vào đi ra.

Ch riêng có ở n c ta.

Ng i ta không đ c đi ra đi vào. (2)

Ng i ta nói: Ông Tr i có m t nh ng do ở ng xa l m, nên có m t cũng nh mù! Úi Tr i đ t thánh th n thiên đ a i! gi n y quý ngài hi n đ c thánh nhân ở trên thiên đ đnh: lo đi rong ch i, ngao du n i bi n sâu sông dài núi cao nào r i!? Sao quý ngài không cúi xu ng nhìn đám dân gi d i tr n gian c a quý ngài đang rét run, s té khói ra đít nè! Đã th mà tr i còn m a giông s m sét! gieo s m sét đánh ch t ng i, thì thiên h nói:

- Do ng i y ăn ác, không có đ c, nên b tr i đánh.
- H ! V y ch ông Tr i làm sét đánh ch t ng i, thì không ai nói là ông Tr i ác hi!

B n gi khuya, toán du kích già d n kinh nghi m th ba m t mày đ ng đ ng sát khí, súng ng lăm le chĩa ra đ ng tr c ng c khách, đ n lên nòng róc róc róc... r c r c r c... róc róc róc..., ngón tr đ t trên cò; h l i đ ng đ ng khách tr ra kh i mừng, đ “h i cung”. Chúng tôi s m y cha n i không rành v súng ng đ n d t, a thấy máy tay chân, thích “b p” li n, thích “đ c” , thích “n” b y vào dân ngu khu đen, thì ch t toi c đám oan đ i. Tôi ng i co rúm, không dám hó hé, xép re im thin thít trong m t góc nhà tr , l m b m đ c kinh c u nguy n mà run nh c y s y. V y thì tôi ch ng bi t “ai” ác h n ai h Tr i!

Hãy đ n b t c nhà nào.

Ch em không vi c cũng vào cũng ra.

Th t là ng a m t chúng ta.
Nh ng thôi c đ h ra h vào.
Không thì “c a s t” h rào.
Anh em đ có dám “vào” dám “ra”. (2)

M t đêm có t i ba l n b ki m soát! T ng b ng g n năm gi sáng thì t p dân Phú Qu c c p
tàu vô đ t li n. Sau đó, c lán tr đ c bi t là tù-ph m sau ngày 30-4 ngoài Phú Qu c đã phá
ng c, có l p ng i v t ng c ra tù v đ t li n, h c m súng gi ng oai đi qu y t ng tr i, phá
phách c p bóc nhi u n i. May m n Ng c g p ông ba c a anh trên chi c c u g l t l o: Ông ba
m ng r , ôm con trai v a khóc v a nói:

- Phú Qu c đã có nhi u tr i tù n i lo n. C p bóc trần lan. Có nh ng cu c chém, gi t, ch m
súng g t gao. B n mình pha i quay tr v Đà L t ngay thôi.
Chúng tôi t c vô thân x l quê ng i, nghe th l i càng tăng lòng s h i lên cao đ , phân
vân hết s c. N u chúng tôi đi ra Phú Qu c, bi t đâu: Ngoài đ o đang l n xô n kinh khu ng, thì
tai ách gi a đàng la i mang vào c . Th là chuy n đi Phú Qu c và t n i đó s “đào t u” ra
n c ngoài, nh ng em i ”n u m ng đã không thành thì sao? Non cao đ t r ng bi t đâu mà...
tìm!”. T t c anh em chúng tôi nh con ng r ù r i to nhỏ x m x i nhau n a ti ng Anh, n a
ti ng Pháp, pha ti ng lóng chêm ti ng Ba Ch t, ti p ngôn ng Vi t bàn tính: nên tr v Sài Gòn
thôi. Dù sao th đ v n còn có b m t th thành văn minh, còn có tai m t qu c t òm ng
h u vô c u nhân đ th !

Chuy n đi R ch Giá mong c l n ra Phú Qu c còn vùng v y trong t do đ c l p, th t vô duyên
h t ch nói. Háo h c hân hoan hy v ng ra đi. Đ n n i Ra ch Giá ch ng ki n c nh m t th y tai
nghe b n o t con nh b ng con cháu mình, hung hăng, thô thi n, x t x t “lên m t” đánh đ m
rắn đ y cha chú. Tôi chong m t trông tr i mau sáng, đ quày qu tr v n i v a m i b đi. Có
ph i chúng tôi s n ti n, hay đã tr thành k du m c đ ng th i cu c đã b t u h a nh p ma
điên khùng, “l c l con tàu đi... tìm t do h nh phúc”? Giá mà hôm qua chúng tôi không g p
m y tên du kích có đôi m t tr ng dã, có cái nhìn đ đ n, hành đ ng hung ác, ăn nói c c c n,
thô l . Thì ch c ch n sáng t ng b ng nây c nhóm tôi đã lên tàu th y dong ra Phú Qu c lánh
n n r i. Cũng có l đ nh m nh an bài cho chúng tôi nên l i Sài Gòn đông vui, thì đ i không
cô đ c, s là n i an t a v ng vàng cho t ng lai, cu c s ng c a chúng tôi chẳng?!

Khách ngo nh m t ngh n ngào trông n ng đ .
Nghe gió th i nh trùng đ ng sóng v .
Lá r ng cao vàng r ng lá r ng bay...
Gi khách đi. Tha La nh n câu này:
- Khi h t gi c, khách hãy v thăm nhé!
Hãy v thăm xóm đ o.
Có trái ng t cây lành.
Tha La dâng ngàn hoa g o.
Và su i mát r ng xanh.
Xem đám chiêm hi n th ng áo tr ng.
Nghe tr i đ i gió nh quanh quanh... (3)

Văn Văn ng N i Bu n

Tác Giả: Tỉnh Hoài Háng

Chúa Nhật, 24 Tháng 6 Năm 2012 06:25

* * *

(1) Thá tình hò ài háng

(2) Thá sáu tám lám lát.

(3) Thá Tha La Xóm Đáo – Vũ Anh Khanh.